

POWIESIĆ SIĘ (1) *vb pf*

o oraz e *prawdopodobnie jasne* (tak w powiesić).

praet 3 sg f powiesiła się. ◊ [*3 pl m pers* powiesili się. *subst* powiesiły się.]

Sł stp, Cn, Linde brak.

1. *Uwiesić się:*

Zwrot: »u szyje się powiesić« (1): [*Opis ubioru dowódcy roty Pigmejów:*] A málpá fię v ízyie iego powiesiła/ Szyłzak zaś wielkoocza łowá mu przykryła. *KmitaSpit B2.*

2. [*Zadać śmierć przez powieszenie:*

Zwrot: »sam(a) się [*na czym*] powiesić«: poobrzynawszy warkocze albo włosy swoje, kręciły powrozy, a same się na drzewach i od wierzchów wozów wszystkie się tak powiesiły. *StryjPoczął 54;* inízy zaś od głodu pozdycháli/ á niktory fię z frafunku łami powiefili *StryjKron 304.*]

Formacje współrdzenne cf WISIEĆ.